

Gornja Sv. Kungota. Na praznik Sv. Treh kraljev je tukajšnje Prosvetno društvo vprizorilo veličastno zgodovinsko igro »V tem znamenju boš zmagal«. Dvorana je bila nabito polna. Kaj se da doseči na deželi, priprosti kmetijski fantje in dekleta so nastopali topot posebno izborni, da se je igra vsakemu dopadla ter je splošna želja, da se igra ponovi. Posebno zahvalo izreka društvo visokorodni gospej grofinji Pacht-Rayhofen za odstopitev veličastnih in dragocenih kostumov, kar daje igri poseben sijaj in eleganco.

Gornja Sv. Kungota. Ponovitev igre. V nedeljo dne 24. januarja ponovi Prosvetno društvo veličastno zgodovinsko igro »V tem znamenju boš zmagal« iz leta 313 v Prosveštem domu ob treh popoldne. Naj nikdo ne zamudi ogledati si to pestro zgodovinsko igro za mali denar. Sedeži 5 Din, stojišča 3 Din. Če tudi je pot slaba, ne bojte se iz Spodnje Sv. Kungote, Svecine priti v velikem številu, igra bo vas nehoté postavila v dobo cesarja Konstantina Velikega, ki je zrušil pagansko cesarstvo v znamenju križa ter dal Cerkvi svobodo in prostost. Zato pa vse k tej igri, kar leze in gre!

Gornji Grad. V nedeljo dne 24. t. m. se vrši pred kaplanijo ob pol treh popoldne redni letni občni zbor Prosvešnega društva z običajnim sporedom. Za vse člane in članice je udeležba obvezna, iskreno vabljeni pa tudi vsi drugi, ki se kaj zanimajo za prosveto naroda. Prosvetno društvo se tudi pripravlja na krasno dramo iz časov kmetijskega rostva pod graščinskim jarmom »Za pravdo in arce«, na kar se cenjeno občinstvo že sedaj opozarja. Denarna kriza pa tudi nam ne prizanaša in z grozo v srcu zremo v bodočnost. Neko dobro stran pa le ima, namreč predpustni čas homo vendar enkrat preživeli brez tistega običajnega popivanja in norenja po gostilnah, katerega so se kot »vzgojnega sredstva« udeleževala žalibog tudi nekatera društva.

*

Med ljudožrci.

Misijonar p. Eberlein je predaval lektos na Kraljevo v Gradcu o svojem 25-

letnem misijonskem delovanju na otokih v Južnem morju med Indijo ter Avstralijo. Iz zanimivega predavanja povzamemo naslednje:

Na otokih v Južnem morju je med tamošnjimi domačini 40 različnih jezikov. Samo na enem otoku se je treba divjakom približati z znanjem 7 jezikov.

Otoki v Južnem morju so krajevno prave divote, njih prebivalci pa še po največ belega človeka nikoli videli niso. Misijonar Eberlein je dognal, da poznajo domačini le eno slabo bitje, tuji so jim pojmi o veri, upanju ter razlika med slabim in dobrim. Moški in ženske so strogo ločeni in se držijo primeroma visokih nraevstvenih načel. Ako srečajo moški ženske, se jim izognjejo s pobegom v pragozd.

Otoki so izredno rodovitni. V obilici je kokos orehov, banan, krušnih dreves ter krompirja. Domačini polivajo jedila z mlekom od kokos palme. Pri izredno vročem podnebjju delujejo tla kakor ognjišče. V zemljo zakopane nedozorele banane hitro dozoriijo. Zelo mnogo pojedjo domačini svinjskega mesa. Glavar ponudi obiskovalcu pečenega prašička. V zadnjih letih so šele opustili otočani ljudožrstvo. Poprej so se bojevala sosedna plemena med seboj. Pobite so požrli, deco premaganih so odnesli zmagovalci seboj in jo vzredili kot sužnje. Ljudožrstvo je pregnalo edinole znamenje sv. križa.

Dela opravlja ženski spol, moški so udani lovu, ribarstvu in vojskovanju. Veliko vlogo igrajo pri teh divjakih čarovniki in zastrupljevalci.

Zelo zgodaj postanejo pri teh otočanih otroci samostojni. Dečki so dorasli s 16 letom in pridejo pod oskrbo materega brata, ki jih oženi na ta način, da jim kupi nevesto. Dve do triletna deklica stane 400 Din, hčerka glavarja 800 Din, starejša vdova samo 80 Din. Glavar plemena razpolaga tudi z denarjem, s školjkami, katere čuva shranjene v zavojih. En zavoj školjk predstavlja

vrednost 16 do 24.000 Din. Ako poglavar umrje, prinesejo pred njega še enkrat denarne zavoje. Umreti kot siromak pomenja, da se bo klatila duša rajnega okrog.

Misijonarji so začeli širiti med divjaki kulturo na ta način, da so ustvarili vzorne plantaže. Za plantaže so kupili deco, katero so podučili v sv. veri in jo začeli navajati k delu. Le s pomočjo plantaž so vzgojili iz vrst domačinov misijonarje, ki so izborni uporabni za misijonsko delo. Po preteku 10 let se je spreobrnilo 3000 divjakov. Danes obstoja po otokih v Južnem morju 40 misijonišč, ki štejejo 40.000 spreobrnjenecv.

P. Eberlein je pojasnjeval nad vse zanimivo in dobro obiskano predavanje s skioptičnimi slikami in z gramofonskimi ploščami, ki so vsebovale govore in petje domačinov, ki so bili do pred kratkem vdani ljudožrstvu. Graški škof Pavlikovski se je predavatelju navdušeno zahvalil za poduk o krajih in ljudeh, ki so še danes takorekoč neznan evropski znanosti.

*

Vurberg. V duhovno radost božičnih praznikov je pri nas kanila grenka kapljica skrbi in bolesti. Od sv. posta skozi vse božične praznike do noveletnega praznika je držala neusmiljena bolezen našega preč g. župnika in duhovnega svetnika Al. Kokelj v postelji, kjer se je moral ob pritrkovanju božičnih zvonov boriti s hudo pljučnico med življenjem in smrtjo. S pomočjo požrtvovalnih dveh gospodov ruskih zdravnikov iz sanatorija je bolezen, kakor je zdaj upati, vendar srečno prebolel. Hvala Bogu, da je res nevarnost pri kraju. Ljubi Bog naj čuva svojega zvestega služabnika ter ga ohrani še mnogo let! — Ob božič-

Ustavil se je pred Francozom. Vojak mu je zelo ugajal in začel je z običajnimi vprašanji. Slučaj pa je hotel, da je začel s drugim vprašanjem:

»Kako dolgo že služiš v moji telesni strukturi?«

Vojak, ki seve vprašanja ni razumel, je dal krepko svoj naučeni odgovor: »21 let.«

Kralj ga je pogledal, in je takoj videl, da je vojak še premlad za tako dolgo službeno dobo. Zato je vprašal ves začuden:

»Koliko si star?«

»Eno leto« je bil odgovor.

»No«, je menil kralj, »kaj pa je zdaj to, ali sem nor jaz ali pa ti?«

Proti večeru na šmihelsko nedeljo leta 1571 so bili vsi pilštajnski romarji za staro pravdo ter proti gospodi in za staro vero proti bogoskrbnstvu lutrovstva!

Kmalu po šmihelski nedelji je buknilo po obširni pilštajnski fari, da se mudi v Lesičnem v kovačnici oni slepi Hrvat, o katerem je znal povedati na Šmihelovo Bučan, dolgopeti Grobinov Filip. Moški, ki so bili na žeganju na fari in so sedaj čuli, da je mogoče videti ter slišati kmečkega mučenika iz sosedne Hrvaške, so našli kaj poseben opravke in se podali v Lesično, kjer je že bilo ljudi kakor ob priliki večjega romanja.

Na sredini zbranih je stal, oprt z obema rokama ob palico že starejši mož, visoke, a sključene postave, obraz ves razbrazdan od zaceljenih razrezov in mesto oči dve globoki — prazni jami, iz katerih so kapljale neprestano solze. Pogled na tega živega mrliča je bil pretresljiv še za tako kamenito srce. Kmetje iz Bistriške doline so jokali, že ko so zrlji žrtve plemenitaškega tolovajstva, naravnost zatulili so od bolesti ter svetega

gneva, ko se je stavec zravnil in povedal prosečega glasu, da je on Pavel Jurkovič iz Brdovca v hrvaškem Zagorju in je spakedral njega krepkega moža v slepega prosjaka sin starega Franca Taha — prokleta gadina Gabrijel. Po teh uvodnih besedah je zašumelo med poslušalci. Eden drugemu so šepetali: »Grajski kovač in Belak nista lagala. Nista vohuna, ne poturice ali izdajice, čutita z nami za staro pravdo!«

Že prvi nastop trinoško ustvarjenega slepca je preokrenil ljudsko nevoljo ter nezaupljivost v Pavla v navdušeno ljubezen in trdno zaupanje. Baš ta mož nam bo pomagal in nas vodil do nam ugrabljenih pravic. Pavel Šterc je že bil junak dneva, ko je nadaljeval zravnan slepec svojo žalostno povest. Počasi, premišljeno, brez običajnih zagorskih kletvic je razložil, za kaj prav za prav je prišlo v njegovem rojstnem kraju do kmečkega punta. Iz ust očividca so zvedeli kmetje, da je gospodovala v Susedgradu in Dolnji Stubici priljubljena rodbina Heningov, ki je izumrla v moškem kolenu že leta 1502. Pozneje so si prisvajali obsežna posetva sestre zadnjega Heninga, njihovi mož-

nih praznikih in Novem letu nismo bili brez sv. opravila v cerkvi. To je zasluga gospodov minoritov iz Ptuja, kateri so nam opravili skozi vse praznike in nedelje do sedaj sv. opravilo v cerkvi, kakor smo ga navadno imeli. — Naše Prosветno društvo se ni podalo k zimskemu spanju. Na Štefanovo popoldne smo uprizorili lepo igro »Turški križ«, v kateri so fantje in dekleta svoje zmožnosti prav dobro pokazali, tako, da je igra sijajno uspela. Na Novega leta pa se je vršila odborova seja. Dne 6. januarja tega leta, na sv. Treh Kraljev dan, popoldne je imelo Prosветno društvo svoj sestanek. K sestanku smo povabili tudi č. g. pater Konstatina iz Ptuja, ki je opravil ta dan sv. opravilo v cerkvi. Vznešenih besedah nam je g. pater najprej dal kratko zgodovino naših izobraževalnih društev, njih namen, delo itd. Nato nas z živo besedo spodbujal za društvo, orisal ono mladino, ki se izobražuje v prosv. organizacijah, kakšna je, potem pa je še naslikal ono mladino, ki ne zahaja v društvo, ki se ne izobražuje, kakšno je njeno vedenje in delovanje. Ta prosvetni sestanek je posetilo lepo število fantov in deklet, pa tudi mož in žena. Pa še veliko več fantov in deklet smo pričakovali na sestanku, pa so jo mnogi od popoldanske službe božje kar hitro odkurili proti domu. Iz tega bi se dalo sklepati, da jih take stvari ne zanimajo, da jim je gostilna prva, društvo zadnje, izobrazba postranska stvar. Ker obhaja letos naše Prosветno društvo 25 letnico svojega obstoja in plodnosnega dela, upamo, da bo k njemu pristopilo čim največ naših fantov in deklet.

Sv. Barbara v Slov. gor. V pretečenem letu je bilo 48 rojstev, umrlo je 28 ljudi, napredovali smo za 20 mladih Barbarčanov. Sladkosti in težave zakonskega jarma si je naložilo 14 parov. »Slovenskega gospodarja« prišaja 250 izvodov, »Kmetovalca« 47, Mohorjanov je 62. Te številke moramo v tekočem letu pomnožiti. Občinski odbor v Koreni se zaveda hude gospodarske krize, zato je svoj proračun pri vseh postavkah znižal za tekoče leto in bo pobiral naslednje davke: 60% zemljiškega davka od 100 l vina in vinskega mošta 50 Din in od 100 l sadjeva 10 Din. Največji postavki sta za šolo in gradnjo nove ceste! Kakor se vidi, letošnji predpust ne bo imel dosti gostij,

če tudi imamo dosti kandidatov, a še več kandidatov — za zakonska nečesa. Tudi tukaj se vidi gospodarska kriza, vse čaka boljših časov. Daj Bog jih čimprej!

Št. Janž na Dravskem polju. Tukaj je bil 14. tega meseca pokopan stražmojster Janez Turk, ki je umrl v Zlatoličju. Pri pogrebu ga je spremljalo 11 orožnikov in veliko ljudstva. Blagi pokojni naj v miru počiva.

Sv. Lovenc v Slov. gor. Na treh Kraljev dan smo položili v hladno zemljo našo prijateljico Anico Erhatič. Morala je od nas v najlepši dobi svoje mladosti. Zapustila je ljube starše, štiri sestre in tri brate v 27. letu. Kako težko je bilo vsem navzočim pri srcu, ko smo stali ob odprtem grobu naše sestre. Bila je večletna družbenica Marijina. Ti pa draga Anika nam ostaneš v neizbrisnem spominu!

Ptuj. Preselitev mesarije: Martin Kolarič naznanjam cenjenemu občinstvu, da opustim mesarsko stojnico dosedaj na Slovenskem trgu in se preselim v na novo urejeno mesnico Krekova ulica št. 1, gledališko poslopje, ter se vsem cenjenim odjemalcem najtopleje priporočam!

Sv. Urban pri Ptuj. Kot prvega mrliča v tem letu smo v naši župniji na dan praznika sv. Treh kraljev položili k večnemu počitku 67 let starega miroljubnega sestrička vdovca g. Jožefa Krajnc, iz občine Vinterovci. Imenovani je bil rodom od Sv. Barbare niže Maribora ter 40 let v zakonskem stanu, do spomladi 1929, ko mu njegovo dobro in skrbno soprogo Marijo, rojeno Malek, položili v hladno zemljo. Bil je izvrsten obrtnik čevljar ter si je z rajno ženo pridobil lepo gospodarstvo. Da je bil spoštovan, videlo se je na dan pogreba, ker so njega mnogoštevilni družini in bližnji sorodniki in župljani pod vodstvom domačega čast. župnika in gops. kaplana od hiše žalosti spremljali na zadnji poti. Tudi cerkveni pevci so zapeli pri odhodu in pred grobom ganljive žalostinke. Zraven tužnega zvonjenja cerkvenih zvonov je milo donel ob pogrebu tudi vaški zvon Marijine kapele, gospoda Fr. Belec, za dobrim vaščanom. Pokojnik je bil dolgoletni občinski odbornik in naročnik našega »Slovenskega Gospodarja«. Rajni zapuščila dve žalujoči hčeri, katerih starejša, Marija kot spoštovana mladenka gospodari

na domačiji, medtem ko druga hčer Genofefa omožena Malek, gospodri v občini Sv. Urban. Rajnemu daj ljubi Bog večni mir in pokoj, ostalim pa naše sožalje! — V naši župniji je bilo pretečeno leto 105 oseb rojenih, 85 jih je umrlo in 28 parov je bilo poročenih. V pretečenem poletju je naš župnijski patron sv. Urban bogalo blagoslovil naše gorice, sadonosnike in žitna polja, za kar se tudi to leto s srčno prošnjo in z molitvijo priporočamo.

Drstelski vrh. Dne 7. januarja smo položili v grob izmučeno truplo Marije Sušnik, ki je bivala in delovala 48 let svojega zakonskega življenja v Drstelskem vrhu, kjer gospodari zdaj njena hčer Roza, omožena Matjažič. Svoje zadnje dneve pa je preživela pri svojem sinu v Vitarovskem vrhu, kjer jo je zagrabila huda pljučnica, da je bila zamanj zdravniška pomoč. Snaha in sin sta ji stregla tako dolgo, da je na njeno željo v njiju naročju izdihnila stara 71 let. Dobra dela naj grejo za njo!

Osluševci. Na sedmini po rajnem g. Tomažu Korpar so nabrali udeleženci pogreba na predlog g. Joška Lah 105 Din za novo marib. bogoslovnico.

Slatina—Radenci. Te dni je otvoril v našem kraju podružnico g. Joža Hrastelj, trgovec iz Zgornje Radgone. Vsem okoličanom je s tem zelo ustrezno, ker ni treba hoditi v daljnjo Radgono, ko v novi trgovini dobijo isto dobro blago po istih ugodnih cenah v domači trgovini. Podjetnemu trgovcu, ki pomaga kmetu tudi s tem, da kupuje kmetijske pridelke, želimo najboljših uspehov v splošno korist.

Leče. Tukaj je umrla in bila pokopana ob občini udeležbi Neža Blazutti. Pokoj rajni in preostalim naše sožalje!

Leče pri Poljčanah. Žalostno so zapeli zvonovi, naznanjajoč tužno vest, da je blaga žena Ivana Mlaker, posestnica in gostilničarka v Spodnjih Lažah, za vedno zatisnila oči dne 5. t. m. v mariborski bolnici. Na novega leta dan je bila še zdrava med svojimi dragimi. Kratka mučna bolezen in operacija sta ji pretrgali nit življenja v starosti 40 let. Naj v miru počiva!

Podgorje pri Slovenjgradcu. Po zadnjem ljudskem štetju je v Podgorju 1100 duš. V letu 1931 je umrlo 6 ljudi, med temi je bil najstarejši Andrej Ivan, posestnik iz Zg. Podgorja.

je, sinovi in vnuki. Rodilo se je vprašanje, ali ima pravico do Susedgrada žensko potomstvo, ali pa podeljuje po starem zakonu kralj svobodno posestva, katerih gospodarji so izumrli v moškem kolenu. Po dolgoletnih pravadah je rešil kralj Ferdinand leta 1559. vprašanje tako, da je podelil polovico Susedgrada in Dolnje Stubice štajerskemu plemiču Andreju Teuffenbachu, ki je prejel po svoji materi Katarini ime Hening; drugo polovico pa ogrskemu bogatašu ter veljaku Andreju Batori, ki je tudi bil po svoji materi potomec Heningovcev. Še istega leta je zastavil Andrej Teuffenbach — Hening svojo polovico posestva v Stubici medvedgradskemu vlastelinu Ambrožu Gregorijancu, polovico Susedgrada pa deloma Andreju Batoriju, deloma svoji ženi Uršuli Meknitzer. Leta 1563. je umrl Teuffenbach brez moškega nasledstva. Preživela ga je žena Uršula Meknitzer s štirimi hčerami, katerim je bil glavni zaščitnik in pomočnik Ambrož Gregorijanec v Stubici in Medvedgradu. Andrej Batori, solastnik Susedgrada, ni bil nikdar na Hrvaškem, ker je bil na Ogrskem kraljevi sodnik. Radi tega je prodal l. 1564.

vse svoje pravice na Susedgradu in Stubici za 50.000 goldinarjev Francu Tahu, poveljniku konjice v Kaniži. V slutnji, da prodaja ne bo po volji Uršuli Meknitzer in njenim hčeram, je dal upekljati novega kupca v posest proti običajem nena doma in ponoči brez vednosti sosedov. To nenavadno postopanje je silno vznemirilo vdovo Uršulo, njene sorodnike in prijatelje. Proglasili so Franca Taha za vrinjenca, ki se je utihotapil med nje, in vložili ugovor proti prodaji in načinu vpekljevanja. Tahi se ni umaknil kar tako, ker ima kot star bojevnik vplivne sorodnike in pokrovitelje. Po brezuspešnih ugovorih se je razvila med njimi in vdovo Uršulo strašna borba za gospodarstvo na Susedgradu. Skoraj vsa zapadna Slavonija se je razdvojila na dva tabora. Na Tahovi strani so bili: ban Erdedi, mogočni rodbini Alapičev in Keglevičev. Z Uršulo in njenim sorodstvom (Heningovci) so potegnili Ambrož Gregorijanec s svojim sinom Štefanom, Sekelji v Krapini in še knez Nikola Zrinski. In kakor velikaši se je razdvojilo tudi nižje plemstvo na Tahijeve in Heningovce. (Dalje sledi.)

»Oha«, je odgovoril glasno vojak, misleč, da je to tretje vprašanje.

Kralj je osupnil, kajti ni se mu še bilo pripetilo, da bi ga kdo vprilo vse vojske imel za norca. Vprašal je pa vojaka še več kaj, a ni dobil odgovora in na posled je ta izjavil po francosko, da ne zna nemški. Zda se je pojavilo vse, kralj je bil zadovoljen in je rekel vojaku, naj mu zvesto služi.

Dobro priporočilo.

Zdravnik: »Kaj vam manjka pravzaprav?«
Žena: »Denarja, gospod doktor! Lepo prosim, dajte mi 100 Din in vsepovsod bom razglasila, kako hitro ste mi Vi pomagali!«

št. 7, ki je dopolnil 86 let. Rojenih je bilo 33, torej za 27 prirastek. Dne 2. januarja se tukaj v šoli začel trimesečni kmetijski tečaj za odrasle fante, ki ga vodi g. šolski upravitelj. Kakor drugod, je tudi pri nas gospodarska kriza, katere slučajno zadene kmeta in delavca. Bil sem par dni pred Božičem po svojih opravkih v Slovenjgradu. Grem v neko gostilno, da si malo odpočijem ter si naročim en deci vina. Pri drugi mizi so bili štirje kmetje iz sosednjih občin ter so pili po dva decija vina. Pogovarjali so se o kmetijski krizi. Eden pravi, da mora po današnji ceni prodati vso živino, da bi mogel o novem letu izplačati svojo služinčad, ali pa mora zabresti zopet v nove dolgove, iz katerih že sedaj komaj gleda. Drugi pravi, da je bil v letu 1930 pri živini nesrečen ter je bil primoran si vzeti posojilo 8000 Din, da si kupi vole za obdelavo posestva. Danes pa mu za spitanje vole ponujajo mesarji največ 5000 Din. Torej po vseh stroških za pitanje volov izgubi 3000 Din, od katerih moram v danšnjih razmerah plačevati previsoke obresti. Po potu proti domu sva prišla skupaj s kmetom iz sosednje občine Razbor, ki je tudi tožil svoje težave. Rekel je, da je bil v Slovenjgradu, da bi prodal nekaj klafter bukovih drv, ker ima za plačati davek in je treba kupiti obleko za otroke. Nekdo bi bil dve kupil, češ, naj jih takoj pripelje, samo naj prinese potrdilo od občine, da je bil dne 8. novembra lanskega leta na volišču in da je volil. Take so torej sedaj prilike. Pisec teh vrst pa sporoča, da so se lesne cene tako skrčile, na najnižje in povrh tega so še nekateri trgovci vpeljali novo kubično mero, tako da plačajo mesto 10 kubičnih metrov le približno 8 in pol do 9 kubičnih metrov. Dobro bi bilo, da bi se za to pobrigala oblast.

Šmikliavž pri Slovenjgradu. Večno molitev smo pri nas letos obhajali v nedeljo 10. januarja tega leta. To našemu ljudstvu tako priljubljeno cerkveno slovesnost je povišala izredna slavnost blagoslovljenja novega kipa presv. Jezusovega Srca. Ko je bilo pred enim letom vpeljeno pri nas apostolestvo mož in mladeničev, so sklenili naši dobri mladeniči, enako kakor imata tukajšnja skupščina 3. reda sv. Franciška in deklška Marijina družba kip sv. Franciška, oziroma kip brezmadežnega spočetja Marije Device, tako tudi nabaviti kot zunanje znamenje apostolstva mož in mladeničev lep kip presv. Srca Jezusovega. Z mladeniško navdušenostjo so šli naši vrli mladeniči nabirati prispevke za nabavo kipa in v kratkem času vkljub sedanji gospodarski krizi nabrali lepo vsoto 1220 Din. Kip je napravil znani podobar Ivan Cesar v Mozirju, je eden meter visok, postavljen je na mazo, tako, da ga bodo mogli naši fantje pri procesijah okrog nočeti, in je prav lep. Kip je blagoslovil g. Lovro Novak kapucinski gvardijan iz Studencev pri Mariboru, ki je ta dan prišel semkaj na pomoč, z lepim nagovorom, v katerem je pohvalil izredno verasko navdušenost naših mladeničev in jih je pozval, da naj bodo vztrajni in živijo po presv. Božjem Srcu. Mladeniči so končno navdušeno zapeli lepo pesem v čast presv. Srcu Jezusovemu. Bog živi naše dobre mladeniče, našim faranom in drugim dobrotnikom pa izrekamo najpriznanejšo zahvalo, da so s svojimi darovi omogočili nabavo kipa, ki bo trajen klinč naše župnijske cerkve.

Sv. Jurij ob juž. žel. Milo so peli zvonovi pri vseh cerkvah naše župnije, ko smo dne 28. decembra spremljali k večnemu počitku vrlo mladenko Anico Zdolšek. Bila je povsod priljubljena in dobro znana daleč naokrog. Za-

mere ali jeze ni poznalo njeno srce. S svojimi sosedi in součenkami je živela v prijateljskem sporazumu do smrti. Na domu in ob odprtem grobu so ji šolski otroci zapeli v srce segajoče žalostinke. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva od blizu in daleč. Vedno veseli krščanski mladenki naj onstran groba sije solnce večnega veselja. Domačim naše iskreno sožalje.

Dramlje. Po kratki in mučni bolezni je umrla Marija Križnik, prevzittkarica v Lazah. Molitev in delo sta bila njena zvesta spremljevalca skozi življenje do visoke starosti 87 let. Užival večni mir pri ljubem Bogu, blaga mamica!

Šmarje pri Jelšah. Novo leto se nam še nič ni kaj prikupilo. V 15 dneh 10 mrličev in 11 pogrebov, to pač ni posebno dober začetek. V Celju je umrla in smo jo tukaj pokopali Terezijo rojeno Vehovar, ženo tukajšnjega rojaka Antona Sovine, orožniškega narednika v Lučah; in svakinjo našega posestnika Mihaela Čuješ. Med rajnimi se nahaja tudi Marija Gorogranc, prevzittkarica na Sotenskem št. 7. Ob spremstvu domačih dušnih pastirjev in dobrih sosedov jo je pokopal njen nečak, trbo veljski kaplan g. Martin Gorogranc. Naj v miru počivajo na Pinklečevi njivi, njihove duše pa večni raj uživajo! — V Katoliškem domu temeljito popravljamo oder. Dobil bode betonsko podlago in vabil našo mladino, da se še bolj pogosto na njem prikaže in nas porazveseljuje s svojimi igrami in podučnimi prireditvami.

Šmarje pri Jelšah. V prvem tednu januarja je umrla Savine Terezija, ki je postala žrtev materinstva. Dne 10. januarja je bil pogreb Vrešaka Janeza iz Konuškega; ni še bil v previsokih letih, toda smrt ne izbira. Bil je zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja«, dober mož in oče. Prav v začetku leta so naz začeli zapuščati prijatelji, katerim ključemo: bodi vam lahka domača zemlja, duša vaša pa naj uživa boljše in veselejše življenje opkraj zvezd. Vsem ostalim, zlasti ženam in otrokom pa naše iskreno sožalje.

Laški okraj. Pod pritiskom nizkih cen in ker za živino slabše kakovosti sploh ni bilo kupca, so kmetje precej živine poklali doma in meso po nizki ceni prodali. Sresko načelstvo je v jeseni potom občin razglasilo, da mora vsak posestnik, kateri hoče klati domačo živino v svrhu razprodaje mesa naznaniti živinozdravniku, in tudi taksa za polne stroške živinozdravniku, in sicer od 30 do 120 Din. Z ozirom na pritožbe kmetov se je o tem razpravljalo tudi na občnem zboru Kmetijske družbe v Ljubljani, dne 30. decembra. Družbin tajnik ing. Lah je v svojem tajniškem poročilu omenjal, da se kmetom v celjskem in laškem srezu delajo v zadevi zakola živine od strani oblastev težave, ter izjavil, da bo Kmetijska družba tozadevno posredovala. Z dopisom z dne 12. jan. je sresko načelstvo v Laškem sporočilo občinam, da lahko vršijo oglede za zakol namenjene živine občinski mesoogledniki. Ta ukrep oblasti smatramo brezdvomno za pravi-

Pri železnih težkočah, zgagi, zmanjšanjem občutku za tek, zapeki, pritisku na jetra, tesnobi, tresenju udov, zaspanosti povzroči kozarec Franz Josefove grenčice takojšnje poživljanje zastale prebave. Zdravniška sporočila iz tropičnih dežel slave »Franz Josefovo« vodo kot važen pripomoček proti grži, kakor tudi železnim obolenjem, ki nastopajo v zvezi z mrzlico. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

len, kajti ta posel popolnoma lahko izvršijo zmorni kmetje sami in je kmetu prihranjen denar, ki ga je moral izdati za živinozdravniški ogled. V zadnjem času pa se opaža rahlo dviganje cen in so kmetje precej ponehali s klanjem goveje živine.

Št. 11 v Slov. goricah. Kar je pri nas, hvala Bogu, »Gospodar« zelo razširjen, vam pošljamo tudi nekaj novic. Lansko leto smo imeli 63 mrličev, 89 rojstev in 28 porok. Med mrličev je tudi naš organist Anton Rozman, blaga in poštena duša. 27 let je bil pri nas v službi in 55 let je opravljal organistovo službo. Bil je celo življenje naročnik »Gospodarja«. Naj v miru počiva! — Zadnji teden smo imeli kar sedem mrličev naenkrat. Zadnji terek dne 12. t. m. smo pokopali gdč. Alojzijo Hamer iz Ceršaka. Stara je bila 61 let. Bila je zelo priljubljena, kar je pokazal posebno njen pogreb. Vodila je malo trgovino, ki je last brata Rudolfa. Bila je tudi njegova vrla gospodinja. — Katoliško prosvetno društvo je v zadnjem času dvakrat igralo Finžgarjevo »Verigo«. Dvorana je bila obakrat napolnjena. Vsi igralci so jo pogodili. — V pustu igramo »Davek na ...«. To bo smeha. — Zelo bolehalo pri nas udje. Samo na eden dan smo imeli štiri zadnje spovedi, vse na kraju fare in na nasprotni strani. — G. veleposestnik Bauman in domači naš župnik sta dobila od poljedelskega ministra častno diplomno za pridelovanje dobrega vina. Čestitamo!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na veseli primiciji g. novomašnika Janka Rojhta se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 260 Din. Bog plačaj vsem darovalcem!

*

Vprašanja in odgovori.

A. P. v P.

Hruške so nasajene na meji. Sad se kotali na moje. Od nekda smo imeli hruške za našo laet, četudi mapa tako ne kaže. Čigave so?

Odgovor:

Ako ste samo sadje že od nekda pobirali, svet sam je pa sosed imel, so hruške drevesa njegova, kakor tudi svet. Ako pa ste vi svet uporabljali nemoteno 30 let, ste ga priposestovali. Sad, ki pade na tuji svet, postane last dotičnega, čigar je svet.

J. N. v Sv. J.

Imam povest, ki je kakor Guzaj zanimiva. Ali jo sprejmete?

Odgovor:

Za to leto smo preskrbljeni. Za prihodnje leto smo preskrbljeni. Za prihodnje leto bomo poiskali kako prav lepo povest, da ne bodo oni prikrajšani, ki jim zgodovinske povesti ne ugaajo.

P. K. v M.

Kot vojak na dopustu sem moral v bolnico. Ali sem dolžen plačati?

Odgovor:

Javiti bi se bili morali v vojni bolnici. Ako ste šli v občno bolnico, ste sicer dolžni plačati, vendar lahko vložite prošnjo na banovino za izpregled teh stroškov, posebno še, ker je vaša bolezen posledica vojaške službe.

K. P. v V.

Koliko je vreden 20kronski zlat?

Odgovor:

Male dukate plačuje Narodna banka po 128 Din, vaše valike bo plačala po 512 Din. Ako pa imate 20kronske, jih plača po 229 dinarjev komad.

P. M. v K.

Imam denr naložen, zakaj ga ne dobim ven?